

lig i det omfang nuværende eller fremtidig EU-lovgivning eller afgørelser ved EF-Domstolen underkender de hidtidige danske regelsæt. Ligeledes kan der, uanset de nedenfor omtalte domme ved EF-Domstolen, udvikle sig nye produkter på pensionsopsparingsområdet, der sikrer, at danske pensionsparere kan foretage opsparing hos realrentefri udbydere i udlandet. Selv om de nu foreliggende afgørelser fra EF-Domstolen ikke umiddelbart åbner mulighed for, at danske pensionssparere på kort sigt kan nytænde pensionsordninger i udenlandske selskaber eller overflytte eksisterende pensionsopsparing fra danske til udenlandske institutioner, er der ingen tvivl om, at der både her i landet og i udlandet vil blive arbejdet ihærdigt på at udnytte de forskelle i pensionsbeskatningen, som realrenteafgiften er udtryk for. Danske myndigheder kan næppe hindre en sådan udvikling, der vil blive yderligere accentueret, hvis regering og et folketingsflertal i en kortere eller længere periode fastholder en uafklaret lovgivning, der reelt diskriminerer de danske udbydere af pensionsordninger.

Sammenfattende må det fastslås, at opretholdelse af realrenteafgiften rummer klare skadevirkninger både for pensionsopsparere og for forsikringsverdenen, og det må være naturligt, at et flertal nu tager skridt til at fjerne afgiften inden for et kort og på forhånd klart defineret tidsrum. Det er decideret uansvarligt, hvis man, som skatteministeren og finansministeren, helt uargumenterende og krampagtigt holder fast ved realrenteafgiften, alene på grund af kortsigtede provenumæssige motiver, der reelt kun er udtryk for de to ministres ønske om at forbruge i dag af pengemidler, der ellers skulle opspares til morgendagen.

Forholdet til EU-lovgivning

Det har længe været kendt, at Europa-Kommissionen anser realrenteafgiften som diskriminerende og stridende mod Romtraktaten.

Det er bl.a. Europa-Kommissionens opfattelse, at uanset at beskatningsretten tilkommer en forsikrings-tagers opholdsland, må det ikke medføre skattebe-regningsmetoder m.v., der er komplicerede og admini-strativt besværlige for udenlandske selskaber. Det er endvidere Kommissionens opfattelse, at beskat-ningsreglerne ikke må modvirke Romtraktatens be- stemmelser om frie kapitalbevægelser og fjernelse af valutarestriktioner.

Det er på denne baggrund, at der for nylig af EF-Domstolen er afsagt domme i to traktatbrudssager, der var anlagt af Europa-Kommissionen mod Belgi-en. Dommene fastslår da også, at de belgiske regler er

i strid med Romtraktaten. Når dommene alligevel overraskende tillader Belgien at opretholde reglerne, må det anses som udtryk for Domstolens pragmati-ske vurdering af, at det nuværende stadium i den fis-kale harmonisering i EU ikke er modent til indgreb, der kan ødelægge medlemslandens finansielle balan-ce.

De omtalte domme har været imødeset med særlig interesse her i landet, fordi realrenteafgiftsloven næppe kunne opretholdes, hvis dommene var gået Belgien imod.

En foreløbig, meget summarisk gennemgang af dommene tyder på, at de kun repræsenterer en mid-lertidig retstilstand, der vil vanskeliggøre udviklin-gen af EU's indre marked for finansielle tjenesteydel-ser. Af denne grund må enhver ansvarlig planlægning af den fremtidige lovgivning bygge på, at Europa-Kommissionen ikke på længere sigt vil acceptere det resultat, dommene fører til.

Uanset udfaldet af de to domme vil det således væ-re naivt at tro, at Danmark på længere sigt uanfægtet kan opretholde skattebestemmelser, der klart kolliderer med væsentlige principper i EF-Traktaten. Real-enteafgiften må fjernes før eller senere, enten som konsekvens af EU-retten, eller fordi nye forsikrings-produkter, der ikke rammes af realrenteafgiften, vil dukke op og tiltrække danske pensionsopsparinger.

Den statsfinansielle virkning

Den væsentligste statsfinansielle virkning af real-enteafgiften har været, at provenuet, der inden for de nærmeste par år vil have indbragt langt mere end 100 mia. kr., har givet regering og folketingsflertal grund-lag for at foretage en ikke uvæsentlig udvidelse af det offentlige forbrug. Uden afgiften og med uændrede resultater på statsregnskabet havde det været nød- vendigt for staten hvert år at foretage besparelser på finansloven på gennemsnitligt omkring 5 pct.

Det er således en fejlagtig antagelse, at realrenteaf- giften har en forbrugsbegrænsende virkning. Forhol- det er det stik modsatte. Uden realrenteafgiften ville større pensionsformuer blive bragt på markeds- mæssige betingelser i langsigtede investeringer, men med realrenteafgiften bruger man, og det vil sige sta- ten, af fremtidens pensionsformuer for at kunne af- holde dagsaktuelle udgifter, f.eks. til bevarelse af en stor offentlig sektor, til overførselsindkomster, til op- retholdelse af ulandsbistand m.v. Dette er efter for- slagsstillernes opfattelse både privatøkonomisk og statsfinansielt ganske uholdbart.

Det er også en fejlagtig antagelse, at realrenteafgif- ten skulle have positiv indflydelse på betalingsbalan- cen. Her er forholdet tværtimod, at fjernelse af real-